

GANZEN-EXCURSIE NAAR FRIESLAND OP 8 DECEMBER 1990

Willem van der Waal

Op 7 december 1990 vond ik in mijn brievenbus een fotocopie van een kaart van Zuidwest Friesland, plus een lijst van excursiegangers voor de excursie op 8 december. Er was geen weg terug voor mij. Ik was een heuse excursieleider geworden.

Op het afgesproken uur en op de juiste plek troffen de ganzenkijkers elkaar. Ondanks de slechte weerberichten (ijzel, sneeuw en dus gladde wegen) ging het vol goede moed richting Friesland. Daar aangekomen bleek de zon volop te schijnen, al waren alle sloten dichtgevroren. De avond tevoren was de Elfsteden-commissie bijeen geweest, dus het Sipkema, Beerenburg en Bartlehiem-landschap was compleet. En de ganzen? Voor IJlst zagen we er erg veel, maar ze zaten erg ver weg en waren schuw. Spoedig bleek de reden voor dit schuwe gedrag ..., de jager, jagerman! En die had er wat geschoten. Als de gans zich niet laat zien en je ziet een jager naderbij komen met wat dode Kolganzen hangend aan zijn riem, dan stap je op de jager af om de ganzen goed te zien. En dat was wat Emile deed. Met barse stem zei hij "goede morgen heren, mag ik éven die ganzen zien die u daar draagt?" De jagers, die dachten dat zij met een koddebeier te doen hadden, verleenden alle medewerking. Maar gelukkig lieten onder andere bij Oudega en Gaastmeer duizenden Kleine Rietganzen en Brandganzen zich van zeer nabij goed bekijken, en ook beluisteren. Zeer opvallend waren de vele Torenavalken en de steeds aanwezige Buizerden.

Door de snerpemde, koude wind kreeg men trek in iets warms en ook de WC moest nodig worden bezocht. Hiervoor was Heeg de uitgelezen plek. In een restaurant bestelde er iemand erwtensoep. Erwtensoepp? Daar hadden ze nog nooit van gehoord. Toen het gerecht dat als erwtensoep op de menukaart vermeld stond, werd aangewezen kwam de verrassende uitroep van de ober ... oh snert! Aldus kreeg die ene ganzenkijker geen erwtensoep, maar snert.

Eenmaal weer op pad werden er ook Wulpen, Kemphanen, erg veel Goudplevieren en zelfs Bonte Strandlopers gezien. In de Noordwolder Polder moesten de duizenden Kolganzen als het ware opzij worden geschoven om met de auto te kunnen doorrijden. Dat was werkelijk een fantastische ervaring, vooral ook omdat de ganzen in het geheel niet werden verontrust. Opmerkelijk was dat eerder aanwezige grote aantallen Kleine Rieten en Brandjes door de eerste vorstdag naar het Zeeuwse zuiden waren afgereisd.

Al met al werd de dag afgesloten en Amsterdam weer opgezocht. Alle excursiegangers waren het met elkaar eens: het was een lekker daggie.

Leeuwarder Courant 8-12-'90